

El destí anunciat de Puigneró

Quan fa 15 dies, els advocats de l'empresa tèxtil Hilados y Tejidos Puigneró SA, de Sant Bartomeu del Grau (Osona), acompanyats per Josep Puigneró, van anar al jutjat número 4 de Vic a sol·licitar suspensió de pagaments, ningú se'n va estranyar. Era un pas inevitable i un episodi més de les atzagaiades d'un empresari gens ortodox.

El passat 18 de novembre els treballadors de Puigneró es manifestaven per primer cop pels carrers de Vic reclamant una solució a la crisi que persegueix l'empresa tèxtil des de fa anys.

Era un pas més, inevitable i gairebé esperat pels treballadors i pels agents econòmics i socials de la comarca. No hi va haver molts escarafalls quan es va saber que els llibres de comptes de Hilados y Tejidos Puigneró registraven en aquesta segona suspensió de pagaments un deute amb les institucions superior als 20.000 milions de pessetes, d'un total de 24.800 milions.

Puigneró, segurament continuarà essent la primera empresa tèxtil espanyola, però haurà deixat enrere una història i una manera de fer que l'havien convertit en una mena de monstre industrial. L'acumulació de deute, a can Puigneró, és com si hagués estat un epígraf més de les partides del llibre major de l'empresa. És força probable que els primers anys ja s'hagués iniciat aquest irregular compte. Però amb la suspensió de pagaments de 1983 es va evidenciar una manera de fer que no tenia res a veure amb l'ortodoxia empresarial.

Josep Puigneró va optar per créixer al preu que fos i sense importar-li gens que la majoria d'empreses tèxtils catalanes ja haguessin anotat entre els seus projectes la moderació del creixement i, en alguns casos, la reorientació de la seva activitat o la retirada del mercat. La crisi del tèxtil fins a mitjan anys noranta anava deixant a la cuneta centenars de parats i antigues fàbriques. I Osona no n'era cap excepció. I com que a les fàbriques de Puigneró llogaven gent, hi havia la sensació que aquell imperi mai no deixaria de créixer.

Milers de metres quadrats de naus, centenars de màquines noves, inversions sense control, manteniment de mercats, alguns ja obsolets, a costa de pagar preus per sota els del mercat i resultats a final d'any més aviat minsos quan no eren pèrdues quantioses, van anar creant la imatge d'un empresari que no s'avenia a res. Només volia produir i produir. Ser el primer de la llista.

I tal com deia en privat en 'Pepitu', (apel·latiu amb el qual gairebé tothom coneix el fundador de l'imperi), ningú no li havia de dir com es feien les coses.

Al mateix temps, i d'una manera tàcita, s'aprofitava de la por a perdre 2.000 llocs de treball que manifestaven els polítics quan, davant alguna de les seves atzagaiades, intentaven encarrillar-lo. Ja l'any 1981, just dos anys abans de fer suspensió de pagaments amb un passiu d'11.000 milions de pessetes, havia obtingut una aportació de 2.000 milions de pessetes procedents del primer Pla de Reconversió Tèxtil. Més endavant va obtenir altres ajuts estatals, mentre no li exigien el retornament del deute a Hisenda i a la Seguretat Social (8.000 milions de pessetes) i naturalment, l'Institut Català de Finances (ICF) amb crèdits i avals ha anat sostenint aquesta societat familiar. A la llista de primers creditors d'aquesta nova suspensió de pagaments hi tornen a ser tots. L'ICF a més de ser-ne creditor per 157 milions de pessetes, avalava tot el descompte bancari de la societat.

Ara Josep Puigneró i Sargatal, s'ha retirat (per edat, per malaltia greu i pel daltabaix anímic de l'estada a la presó). La família ha deixat les regnes de l'empresa en mans d'un professional, Pere Puntí, que s'ha d'encarregar de crear un equip gestor sense la tutela de la família. Pere Puntí es passa els dies negociant fórmules per aconseguir liquiditat per tornar a posar en marxa la producció amb normalitat. També ha de negociar amb els treballadors, els creditors, els proveïdors i les institucions el pla de viabilitat que ha de fer l'empresa rendible. Això inclou una reducció de 300 llocs de treball, ara.

En el centre de filatura de Roda de Ter pràcticament estan aturats. Al de Prats de Lluçanès amb prou feines treballen per sobre del 50% de la seva capacitat i al més animat i amb més futur, el centre de Sant Bartomeu del Grau, la producció està al voltant del 80%. El futur de Puigneró està edificat sobre un passat de molta sorra i un present econòmicament i financerament arran de la fallida.

Martí Castells

Fruits de la Terra

Al Penedès,

la singular llum del

Mediterrani desvetlla

cada dia la terra.

Raig a raig, escalfa

i conforma el fruit més

preuat, el raïm, fins

a obtenir vins i caves

tot llum, tot vida.

CAVASHILL

Vins i caves

Moja - Alt Penedès

Tel 938 900 588

cavashill@cavashill.com

www.cavashill.com

© connecta

